

Prima pagină > Dreptul familiei și succesiunea > Divorț și separare legală

În materie de drept civil, procedurile și acțiunile în curs intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție vor continua în temeiul legislației UE. În baza unui acord reciproc între UE și Regatul Unit, Portalul e-justiție va păstra informațiile legate de Regatul Unit până la sfârșitul anului 2022.

Divorț și separare legală

Gibraltar

1 Care sunt condițiile pentru obținerea divorțului?

Soțul sau soția trebuie să prezinte instanței o cerere scrisă (*petition*). Cererile de divorț sunt soluționate de Curtea Supremă și soții trebuie să se adreseze acestei instanțe pentru divorț. Solicitantul trebuie să dovedească faptul că respectiva căsătorie s-a destrămat iremediabil și trebuie să furnizeze probe cu privire la unul dintre cele cinci elemente enumerate mai jos.

Nicio cerere de divorț nu poate fi prezentată în termen de **doi ani** de la data căsătoriei. Singurele excepții de la această regulă sunt în cazul în care solicitantul s-a confruntat cu dificultăți excepționale sau pârâțul a făcut dovadă de o depravare excepțională sau dacă solicitantul avea mai puțin de 16 ani la data căsătoriei.

2 Care sunt motivele de divorț?

Singurul motiv de divorț este deteriorarea iremediabilă a căsătoriei. Pentru a demonstra că respectiva căsătorie s-a deteriorat în mod iremediabil, este necesar să se prezinte probe cu privire la unul sau mai multe „fapte” legate de căsătorie:

soțul/soția a comis adulter cu o persoană de sex opus și solicitantul consideră că este inacceptabil să trăiască împreună cu acesta/aceasta; comportament nerezonabil, ceea ce înseamnă că celălalt soț s-a comportat astfel încât solicitantul nu poate, în mod rezonabil, să continue să locuiască împreună cu acesta;

abandonul, ceea ce înseamnă că celălalt soț a părăsit solicitantul pentru o perioadă de doi ani anterioară datei introducerii cererii de divorț;

separarea părților pentru o perioadă de doi ani anterioară datei introducerii cererii de divorț (cu consimțământul celuilalt soț);

separare părților pentru o perioadă de cinci ani anterioară datei introducerii cererii de divorț (fără consimțământul celuilalt soț);

Instanța are obligația să verifice, în măsura în care este posibil, faptele invocate de solicitant (reclamant), precum și orice fapte invocate de către celălalt soț (pârât). În cazul în care instanța constată, pe baza dovezilor, că respectiva căsătorie s-a deteriorat iremediabil, judecătorul din cadrul Curții Supreme pronunță o hotărâre de divorț, cu condiția ca judecătorul respectiv să fie de acord cu dispozițiile stabilite cu privire la eventualii copii ai părților care divorțează. Dacă instanța este convinsă că respectiva căsătorie s-a deteriorat iremediabil, aceasta pronunță o hotărâre provizorie (*decree nisi*). După o perioadă de șase săptămâni, partea care a solicitat divorțul în instanță poate înainta o cerere pentru a obține hotărârea de divorț definitivă (*decree absolute*). Cu excepția unor circumstanțe excepționale, nu există niciun termen pentru depunerea unei cereri de pronunțare a unei hotărâri definitive.

Cu toate acestea, în cazul în care cererea de pronunțare a unei hotărâri definitive este depusă la mai mult de 12 luni de la data pronunțării hotărârii provizorii, solicitantul va trebui să prezinte o explicație scrisă în care:

prezintă motivele întârzierii;

precizează dacă a locuit cu soțul/soția ulterior pronunțării hotărârii provizorii și, în caz afirmativ, în ce perioadă; precum și

în cazul soției, precizează dacă a dat naștere unui copil după pronunțarea hotărârii provizorii și, în caz afirmativ, dacă pretinde sau nu că acest copil este sau ar putea fi copilul soțului.

Judecătorul poate cere solicitantului să depună o declarație sub jurământ pentru a confirma explicația pe care a oferit-o și poate soluționa cererea prin pronunțarea hotărârii pe care o consideră adecvată.

3 Care sunt efectele juridice ale unui divorț în ceea ce privește:

3.1 relațiile personale dintre soți (de exemplu numele de familie)

Căsătoria este desfăcută, prin urmare, nu este necesar să se continue coabitarea sau alte relații personale, cu excepția cazului în care părțile doresc acest lucru. Părțile sunt libere să se recăsătorească, dacă doresc să facă acest lucru. Acestea pot opta să își păstreze numele de familie dobândit prin căsătorie sau să revină la numele anterior căsătoriei sau parteneriatului, după cum doresc.

3.2 împărțirea bunurilor soților

Acest lucru este stabilit de instanță pe baza faptelor din fiecare cauză în parte. Inclusiv în cazul în care există un acord între părți, instanța păstrează competența generală de a aproba sau de a modifica acordul.

3.3 copiii minori ai soților

Fie înainte, fie după ce Curtea Supremă pronunță hotărârea definitivă, aceasta are competența de a dispune încredințarea, întreținerea și educația copiilor proveniți din căsătorie sau chiar de a dispune luarea de măsuri pentru plasarea copiilor sub protecția instanței. Curtea Supremă nu poate pronunța o hotărâre de divorț definitivă decât în cazul în care este convinsă că au fost luate măsuri favorabile pentru copii.

3.4 obligația de a plăti pensie de întreținere celuilalt soț?

La pronunțarea hotărârii de divorț provizorii (*decree nisi*) sau în orice moment ulterior, Curtea Supremă are competența de a dispune ca soțul să plătească soției, pe parcursul vieții lor comune, o sumă lunară sau săptămânală pentru întreținerea și sprijinirea soției, în condițiile pe care instanța le consideră rezonabile. Dreptul soției la întreținere încetează de îndată ce aceasta se recăsătorește, dar întreținerea pentru copilul rezultat din căsătorie nu este afectată în caz de recăsătorire a mamei.

4 Ce înseamnă, în termeni practici, termenul legal de „separare legală”?

Conform legislației din Gibraltar, separarea legală este denumită „separare judiciară”. În cazul în care instanța pronunță o astfel de hotărâre, nu vor mai exista așteptări ca soțul/soția care a solicitat pronunțarea hotărârii să continue să locuiască împreună cu soția/soțul. Cu toate acestea, soțul/soția în cauză nu va putea să se recăsătorească. În mod concret, separarea judiciară reprezintă o opțiune pentru soții a căror căsătorie s-a destrămat, dar care nu doresc să se recăsătorească. Persoana care solicită separarea judiciară nu este obligată să demonstreze că respectiva căsătorie s-a deteriorat în mod iremediabil. După ce s-a pronunțat o hotărâre de separare judiciară, se poate solicita pronunțarea unei hotărâri de divorț.

5 Care sunt condițiile pentru separarea legală?

Solicitantul trebuie să prezinte probe privind unul sau mai multe dintre faptele necesare pentru a demonstra destrămarea căsătoriei și, spre deosebire de cei care solicită divorțul, nu trebuie să aștepte un an începând de la data căsătoriei.

6 Care sunt efectele juridice ale separării legale?

În cazul în care o parte implicată într-o separare judiciară decedează fără să fi întocmit un testament, bunurile sale sunt împărțite în conformitate cu normele succesiunii *ab intestat*, iar o hotărâre judecătorească de separare judiciară are aceleași efecte ca un divorț. Prin urmare, niciunul dintre soți nu are ulterior dreptul la bunurile părții fără testament. Cu toate acestea, în cazul în care o parte implicată într-o separare judiciară decedează și a întocmit anterior un testament, separarea judiciară nu are niciun efect asupra dreptului la moștenire în temeiul respectivului testament în cazul în care, de exemplu, partea separată judiciar supraviețuiește este desemnată ca beneficiar în testamentul defunctului.

În cazul unei separări judiciare, instanța poate aplica aceleași dispoziții privind împărțirea bunurilor ca în cazul divorțului.

7 Ce înseamnă, în practică, termenul „anularea căsătoriei”?

Există două forme de anulare a căsătoriei. Căsătoria poate fi declarată „nulă”, ceea ce înseamnă că respectiva căsătorie nu a fost niciodată valabilă și nu a existat niciodată. În circumstanțe diferite, căsătoria este „anulabilă”, ceea ce înseamnă că unul dintre soți poate solicita anularea căsătoriei respective. Este posibil ca o astfel de căsătorie să continue în cazul în care ambii soți sunt de acord.

8 Care sunt condițiile pentru anularea căsătoriei?

O căsătorie este nulă în următoarele situații:

nu îndeplinește condițiile prevăzute în Legea privind căsătoria;

în momentul căsătoriei, una dintre părți era deja căsătorită din punct de vedere legal;

părțile nu sunt de sexe diferite. Un partener căsătorit trebuie să fie de sex masculin și celălalt de sex feminin pentru ca o căsătorie să fie valabilă;

în cazul unei căsătorii poligame încheiate în afara teritoriului Gibraltarului, dacă unul dintre soți își avea domiciliul în Gibraltar la momentul căsătoriei.

O căsătorie poate fi anulată în următoarele circumstanțe:

căsătoria nu a fost consumată din cauza incapacității unuia dintre soți de a o consuma;

căsătoria nu a fost consumată din cauza refuzului intenționat al părâtului de a o consuma;

unul dintre soți nu a consimțit la căsătorie în mod corespunzător deoarece a fost supus unor presiuni și a fost constrâns să accepte sau avea informații

greșite în ceea ce privește efectele juridice ale căsătoriei sau se afla în incapacitatea mentală de a înțelege efectele deciziei de a se căsători;

la momentul căsătoriei, unul dintre soți suferea de o boală psihică de o asemenea natură încât acesta nu era apt pentru căsătorie, sau de o boală cu

transmitere sexuală, iar reclamantul nu a avut cunoștința de acest fapt la momentul respectiv;

la data căsătoriei, pârâta era însărcinată cu copilul unei alte persoane decât reclamantul, iar acesta nu avea cunoștința de acest fapt la momentul respectiv.

9 Care sunt efectele juridice ale anulării căsătoriei?

Odată ce o căsătorie este declarată nulă, se consideră că aceasta nu a existat. Cu toate acestea, în cazul în care există copii rezultați din căsătorie, Curtea Supremă trebuie să se asigure că au fost adoptate măsuri corespunzătoare. Se poate dispune, de asemenea, plata indemnizației de întreținere și încredințarea/întreținerea eventualilor copii.

10 Există mijloace alternative extrajudiciare pentru rezolvarea chestiunilor legate de divorț, fără recurgerea la instanță?

Divorțul intră exclusiv în sfera de competență a Curții Supreme din Gibraltar. Cu toate acestea, unele prestații de asistență socială pot fi obținute prin consiliere în materie de căsătorie.

11 Cui ar trebui să adresez cererea mea (petiția mea) de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei? Ce formalități trebuie respectate și ce acte ar trebui să atașez la cererea mea?

Cererea trebuie să fie depusă la Registratura Curții Supreme, 277 Main Street, Gibraltar.

Cererea este depusă sub forma unei petiții și ar trebui să fie susținută de probe cu înscrisuri autentificate de un notar, inclusiv o copie a certificatului de căsătorie, copii ale certificatelor de naștere ale copiilor și expunerea motivelor de divorț/separare judiciară/anulare a căsătoriei. Ar trebui să se facă referire, de asemenea, la copiii rezultați din căsătorie, precum și la situația financiară a solicitantului. Detalii suplimentare se pot obține de la Registratura Curții Supreme, 277 Main Street, Gibraltar, telefon (+ 350) 200 75608.

12 Pot obține asistență judiciară în vederea acoperirii cheltuielilor de judecată?

Asistența juridică gratuită poate fi disponibilă pentru a acoperi costurile procedurii, în cazul în care se îndeplinesc criteriile relevante în ceea ce privește venitul. Formulare și detalii suplimentare pot fi obținute de la Registratura Curții Supreme, 277 Main Street, Gibraltar.

13 Este posibil să atac o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei?

Revocarea unei hotărâri de divorț sau de anulare a căsătoriei poate avea loc în orice moment înainte ca hotărârea să devină definitivă. În cazul separării legale, în anumite circumstanțe, hotărârea poate fi revocată în orice moment după pronunțarea acesteia. Hotărârile privind întreținerea și încredințarea copiilor pot fi modificate după ce hotărârea devine definitivă.

14 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță în alt stat membru să fie recunoscută în acest stat membru?

Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Uniunii Europene prevede că o hotărâre care conduce la divorț, la separare legală (separare judiciară) sau la anularea căsătoriei, pronunțată într-un stat membru, poate fi recunoscută în alte state membre. Documentele solicitate se pot obține de la instanța care a pronunțat hotărârea și trebuie depuse la Curtea Supremă.

Regulamentul nu aduce atingere aspectelor referitoare la culpă, la efectele patrimoniale ale căsătoriei, la întreținere sau oricăror alte aspecte conexe.

Trebuie să existe o legătură reală între partea interesată și statul membru care își exercită competența.

Recunoașterea poate fi refuzată dacă hotărârea este contrară ordinii publice ori a fost pronunțată în lipsă, dacă părâtului nu i-au fost notificate sau comunicate în timp util documentele relevante, dacă hotărârea este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată în cadrul unor proceduri între aceleași părți în Gibraltar sau cu o hotărâre pronunțată anterior într-un alt stat, cu condiția ca hotărârea anterioară să poată fi recunoscută în Gibraltar.

Orice parte interesată poate solicita pronunțarea unei hotărâri de recunoaștere sau de refuz al recunoașterii hotărârii. Curtea Supremă poate suspenda procedura în cazul în care a fost introdusă o cale de atac împotriva hotărârii a cărei recunoaștere este solicitată.

În cazul în care hotărârea nu poate fi recunoscută în temeiul regulamentului, dispozițiile privind recunoașterea divorțurilor obținute în străinătate sunt cuprinse în Legea privind cauzele matrimoniale. Aceasta prevede că:

valabilitatea unui divorț sau a separării legale obținute în străinătate este recunoscută în cazul în care:

divorțul / separarea legală produce efecte în conformitate cu legislația țării în care a fost obținut; precum și

la data relevantă (și anume, la data la care a început procedura de divorț), oricare dintre părțile la căsătorie

avea domiciliul stabil în țara în care a fost obținut divorțul sau separarea de drept sau

a avut domiciliul în țara respectivă sau

era cetățean al țării respective.

15 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță într-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în aceste cazuri?

O hotărâre de divorț sau de separare legală pronunțată în altă țară este recunoscută de legislația din Gibraltar dacă sunt îndeplinite anumite condiții. În cazul în care se formulează o opoziție la recunoașterea unei astfel de hotărâri de divorț/separare legală, aceasta se poate întemeia pe faptul că una dintre condițiile prevăzute în Legea privind cauzele matrimoniale nu fost îndeplinită. În acest caz, ar putea fi oportun să se depună o cerere la Curtea Supremă din Gibraltar având ca obiect emiterea unei declarații de confirmare a faptului că o anumită hotărâre de divorț/separare legală obținută în altă țară nu este valabilă.

16 Care este legislația în materie de divorț pe care instanța o aplică într-o acțiune de divorț între soți care nu locuiesc în acest stat membru sau care sunt de naționalități diferite?

Instanțele din Gibraltar vor aplica întotdeauna legislația din Gibraltar în cauzele care le sunt prezentate. Instanțele au competența de a soluționa divorțul, inclusiv atunci când căsătoria a avut loc în străinătate, în cazul în care oricare dintre părțile la căsătorie: are domiciliul în Gibraltar la data la care se începe procedura sau a avut domiciliul stabil în Gibraltar pe toată perioada de un an care se încheie la data respectivă.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 31/05/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.